

KENNEL FERADACH

írish glen of ímaal terrier

Tre generationer: SUCH Feradach Scathach My Shield, Feradach Inghean Bhuidhe, Feradach Cuár An Callánach & SUCH NORDV-99 Erina-Ey

Välkommen med förfrågningar om vår underbara ras!

Ylva Meyer
08-583 517 79
073-683 46 81
feradachkundry@yahoo.se

Helen Eriksson
08-583 532 83
070-796 58 43
feradach@telia.com

IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER

Stor hund i behändigt format, mild och foglig men besitter ett utomordentligt mod när så blir påkallat. Understundom odomesticerad terrier som föder engagemang.

Jack the Snipe med råtta. Foto: Ara Lynn

Det finns de som tycker att glennen ser ut som en byracka. Många säger och tror också, ofta och gärna, att de med ögats hjälp enkelt kan spåra både den ena och den andra rasinblandningen i våra bastanta vänner... Det finns också många teorier om rasens uppkomst - inte minst på grund av irländarnas stora förkärlek för historiebe rättande. Några är mer sannolika än andra (jämför glennens huvud med en Irländsk varghunds ...), men glennen är, och förblir, en sällsam och lite "egen" byracka i terrier-världen. Uppkommen från sina egna, mycket specifika förutsättningar.

IRLÄNSK HISTORIA

Glennen är med största sannolikhet, en mycket gammal terrierras. Att den förekommer så sparsamt i "rullorna" innan 1900-talets början beror främst på att den var en

Glen, Irland 1950-tal.

"fattigmans-hund", ignorerad av de högre samhällsskikten och därmed inte fick delta i officiella jakter eller andra typer av tävlingar. Dock omskrivs redan 1585 en hund, vilken har klara likheter med dagens Glen, i George Tubervilles verk "The noble art of Venerie and Hunting". En effektivt grävande grytentusiast med lång kraftfull kropp och krokiga ben - orädd och stark.

Till glennens mer mytiska bedrifter får väl räknas att den ansågs vara en av de hundraser som eskorterade St. Patrick genom den irländska vildmarken, efter hans landstigning på ön. En av Irlands mest berömda frihetskämpar, Michael Dwyer, framlevde också stora delar av sitt liv just i Glen of Imaal där hans stuga, från sent 1700-tal, fortfarande finns att beskåda, nu som museum. Den som en gång besökt dalgången där Glennens vagga stod, inser snabbt att bara de allra segaste människorna och hårdigaste hundarna kunnat överleva här under längre tid. Här är bergigt, kargt, snårigt och svåroddat, till skillnad från den bördiga och för sin skönhet, berömda "systerdal" Glendalough. Glen of Imaal är också en tämligen isolerad plats och man kan därför anta att glennen varit ganska homogen till typ under lång tid. Rasen formades, helt enkelt, av de tuffa livsvillkor som gällde och av de uppgifter den dagligen ställdes inför. En glen skulle inte bara ordna sin egen mat, utan också hålla skadedjuren borta, vakta gården åt husbondfolket, kunna jaga både räv, grävling och, när så krävdes, även ta utter.

GLENNAR ÄR MINSANN INGA BADKRUKOR!

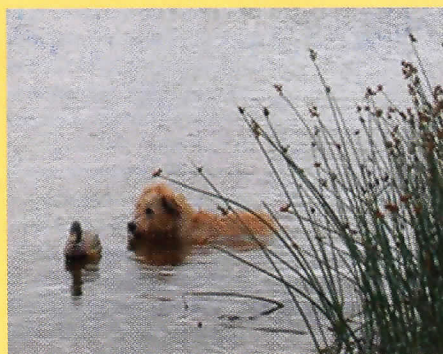

Foto: Monika Lindholm

Den kanske minst ärofulla uppgiften var den som "turnspit-dog", med andra ord att

springa i en kvarnhjulsliknande anordning för att driva kvarnar, att låta köttspetten snurra över elden mm. Ett hårt arbete som kunde pågå timmar i sträck. Ytterligare en av kuriositeterna är att glennens faktiskt sägs skälla mindre ofta än andra terrier-raser. Detta för att den användes vid tjuvjakt på de marker engelsmännen då förfogade över.

KARAKTÄR/UPPFÖRANDE

Rasen skall vara rörlig, aktiv och tyst arbetande. Den ska ha intensiv jaktlust och har också stark vaktinstinkt och förfogar därför över stort mod när så behövs. I rasstandarden görs en egen poäng av att ursprunget är och rasen namnad efter Glen of Imaal - en plats som i sig fungerar som garant för rasens speciella karaktär och robusta kraft!

En glen ska utstråla mycket gott självförtroende och har en stor portion envishet. Skygghet ligger inte i glennens natur, utan måste ses som rasotypiskt. Det egensinniga uttrycket och den något odomesticerade hållningen är glennens kännetecken. En "mustig" hund

Mycket rastypiskt, sätt att sitta. Foto: Ingela Ryhede

Foto: Helen Eriksson

helt enkelt, robust och uthållig som inte ger sig i första taget.

I övrigt ska glennen vara vänlig och foglig samt utstråla mycket personlighet. Med andra ord; en mycket avspänd terrier som gärna ligger timme efter timme på farstutrappan och spanar ut över omgivningen. Men som helt plötsligt, på bästa terriermanér, kan explodera vid behov.

Glennen har även förr använts till hundkamper och "badger-baiting", även om det troligtvis mindre dramatiskt rörde sig om ett "lördagsnöje" vid puben för irländarna.

Glennen har en stark flockmedvetenhet och trivs allra bäst med sin familj som mycket väl kan inkludera både andra raser och arter. Det är dock mycket viktigt för flockledaren i det här sammanhanget, att från början sätta upp mycket klara umgängesregler.

STANDARD

* Glennen beskrivs som en medelstor hund med medellång päls. Den skall ge intryck av maximal substans i förhållande till sin storlek.

* Kroppen ska vara längre än den är hög och den ska vara lågställd ("tillhör dock ej gruppen för lågställda terriers utan, stora till medelstora terrier").

* Hundens karaktär nämns som aktiv, vig och tyst under jakt med intensiv jaktlust.

* Temperamentet anges som "game" – modig, morsk, stridslysten - och "spirited with great courage" när så är av behovet påkallat, i övrigt mycket vänlig och foglig. Rasens tillgivna kynne gör den mycket lämplig som sällskapshund. Det sägs att rasen inte är lika hetlevrad som andra terrier, men den är alltid aktiv och arbetsvillig.

* Huvudet skall ha god bredd och vara tämligen långt.

* Stopet markerat.

* Nostryffeln svart

* Med ett kraftfullt nosparti, och ett avsmalnande mot tryffeln.

* Käkarna skall vara starka med sunda regelbundna tänder. Saxbett.

* Ögonen bruna, runda och medelstora och ansatta väl åtskilda.

* Öronen är små rosenöron eller halvt upprättstående vid lystring, burna bakåtlagda i vila. Helt upprättstående eller helt nedhängande är inte önskvärt.

* Halsen ska vara medellång och mycket muskulös.

* Kroppen ska vara djup och lång, längre än hög.

* Överlinjen ska vara plan.

* Kraftfullt ländparti.

* Kraftig och bred bröstorg med väl välvda revben.

* Svansen ska vara väl ansatt, kraftig vid roten och bäras glatt. I hemlandet kuperas svansen.

* Frambenen korta och böjda med en kraftig benstomme.

* Skuldrorna ska vara breda, muskulösa och väl tillbaka lagda.

* Framtassarna och baktassarna kompakta och starka och med rundade trampdynor, och framtassarna ska vara något utåtvridna från handloven.

* Bakstället ska vara starkt och muskulöst.

* Låren ska vara väl musklade.

* Knälederna ska vara väl vinklade.

* Hasorna ska varken vara inåt- eller utåtvridna.

* Rörelserna ska vara fria utan höga frambensrörelser. De ska utan ansträngning täcka mycket mark och ha ett bra påskjut från bakbenen.

* Pälsen medellång av sträv textur med mjuk underull. Får ansas för att ge ett vårdat utseende.

* Färgerna är blå brindle, utan svarta färgtoner, vetefärgad – från ljust vete till gyl-

Foto: Stig Gustafsson

lene.

* Storleken är 35,5 cm för hanhundar och vikten är 16 kg, för tikar i enlighet därmed mindre.

– En Irish Glen of Imaal terrier som ställs ut presenteras alltså med de tydliga kännetecknen för en arbetande terrier, både fysiskt och exteriört. Välmusklad och i mycket god form samt en extriör som inte ska hindra i arbete eller frångå ett för rasen naturligt utseende.

PÄLSVÅRD

Glennen är en trimmas som bör kammars igenom ca 1 gång i veckan, då ull, behäng och behår är av nästan silkesmjuk kvalitet. De strävåriga delarna såsom rygg, huvud och svans har en strävårigskaraktär av mellantyp.

Den skall trimmas, dock ej strippas, minst 2 ggr/år. En utställningshund ansas kontinuerligt, för att få så förstklassig pälskvalité som möjligt. Hunden bör se ut som en arbetande terrier och trimningen/pälsvården bör ske utifrån den aspekten. Hunden ska se vårdad ut men inte mer, elegans är definitivt inte karakteristiskt för en glen. "Rough and ready" är däremot glennens signum i alla väder.

Foto: Helen Eriksson

SVENSK HISTORIA

Med stor sannolikhet var Fionnuala of Granitfields den första registrerade glennen i Sverige. Hon importerades in 1977 från Irland. Ägaren Signe Lindström, Stockholm importerade även året därefter Zaptochy Boy, men kombinationen resulterade tyvärr inte några avkommor.

Det var inte förrän 1982 och 1984 när Annette Andersson, Kennel Glen Stars, importerade först in tiken Inveraray Sinead och sedan hannen Inveraray Eamon från den irländske uppfödaren George Campell som svensk uppfödning startade. Första kullen kom 1985 och det var den första av sammanlagt 16 kullar, under prefixet Glen Stars, fram till 2001. Under denna period fick hon fram ett mycket bra eget avelsmaterial, men importerade även in flera nya hundar från Irland och England. Annette fick 1999 SvTeKs Uppfödarmedalj. Hon har inspirerat och i mångt och mycket lagt grunden till den fina avelsbas, som vi kan använda oss av idag.

Annette tog också fram flera mycket fram-

Foto: Ingela Ryhede

Foto: Ingela Ryhede

Foto :Ingela Ryhede

Foto: Ingela Ryhede

BIR-hund på SAIGITs rasspecial 2006. Foto: Stig Gustafsson

Foto: Ulrika G. Bergmark

Foto: Monika Elmqvist

gångsrika utställningshundar under denna tid. Bland annat blev Glen Stars Judy O'Kilgoran och Glen Stars Koulpepper af Thell som första svenska glennar, WW-titlade 1998.

Annette har som nämnts, stått för den svenska glenstammens uppbyggnad och grund men hennes första exporter till Finland blev också underlaget till den finska uppfödningen. Även exporter till Danmark var med i den danska begynnelsen.

Från 1997 finns även kennel Glenduff's, Ingela Ryhede och senare följd av kennel Feradach, Helen Eriksson & Ylva Meyer samt kennel Mac Nally's, Ulrika G. Bergmark.

Dessa kennlar arbetar idag också med nya linjer, som bl a uppblandas med de gamla. Förhoppningsvis är det också fler kennlar på gång i en nära framtid. Samtliga nu aktiva kennlar, har ett nära samarbete pga. rasens mycket lilla population och vårt starka gemensamma engagemang för rasens överlevnad.

FRAMTID

Idag kan vi bara sia om hur Glennens framtid kommer att se ut. Den beror fullkomligt på vår egen framtida förmåga att kunna samarbeta nationellt och internationellt. Det finns två stora problem inom rasen, den extremt lilla avelspopulationen samt uppkomsten av PRA-CRD3. Båda dessa företeelser måste lösas så snabbt som möjligt och det är ingenting som görs på egen hand. Att dessutom handskas med denna kombinationen av problem, ställer höga krav på samtliga inblandade

Vi räknar med att det finns cirka 2500 hundar idag i världen och av dessa används troligtvis inte mer än 3-5 % i avel. Det innebär mellan 75-125 hundar sammanlagt internationellt, en siffra som är svår att arbeta med, om inte nästan omöjlig. Till detta kommer mörkertalet när det gäller PRA bärare, som är enormt stort. Ögonlysning sker inte generellt ännu i alla länder och ögonlysningarna sträcker sig, än så länge, maximalt ett par generationer bakåt - i bästa fall! - och då bara på avelshundar. Det är en väldigt liten del och försvårar arbetet i hög grad.

Den svenska klubben lade in påbud, för

medlemmar, 2005 om ögonlysning för hundar vid parning. Året därpå en rekommendation om ögonlysning för samtliga hundar vid 9 års ålder. Det är en förhoppning att alla medlemmar hjälper till, så att vi så snabbt som möjligt får kontroll över situationen. Vi måste ha en bra grund att stå på när det gäller vårt framtida avelsarbete. Genom RAS får vi för första gången en dokumenterad situation av det svenska beståndet.

Vi tar oss an detta arbete med stor respekt gentemot rasen. Den största ansvarsbiten är att kämpa för att rasens ursprungsform be hålls, både mentalt och exteriört. Områden som verkligen är något väl värt att kämpa för.

SAIGIT

Vår nybildade (2004) rasklubb SAIGIT, har också gett oss möjligheten att kunna anordna flera olika aktiviteter för glenintresserade ur alla aspekter. Det vill säga förena nytta med nöje. Ett internationellt seminarium, med bl a Berit Håkansson-Wallin/PRA-CRD3 och Erling Strandberg/avelsstrategier som föreläsare, anordnades i samband med domarkonferensen 2005. Spår- träning och vår första rasspecial har avverkats, grytträning och byggnation av konstgrytstorlekar från Irland, för större terriers, har lagts in i verksamhets planen 2006, så hjulen har långsamt börjat rulla. En sån här liten ras behöver verkligen en stark gemensam sammanhållning, framtidstro och en övertygelse om att "hårt arbete alltid lönar sig".

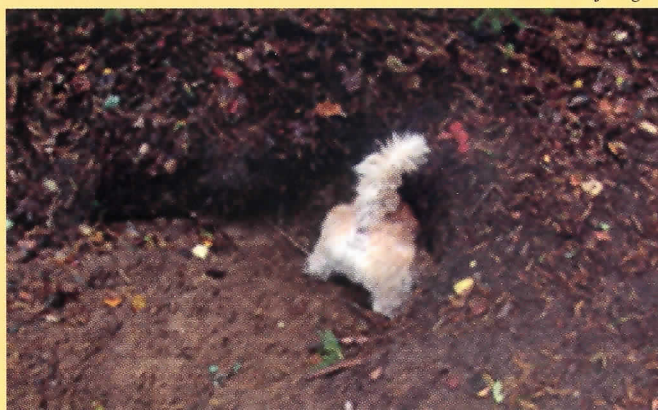
För den som är mer nyfiken på och vill veta mera om denna udda terrierras, hänvisar vi till vår hemsida www.saigit.se där du också bl a kan köpa vårt raskompedium sammanställt 2005.

Till våra klubbträffar är du som är nyfiken på våra glennar - och vem blir inte det! - alltid hjärtligt välkommen!

The Swedish Association of the Irish Glen of Imaal Terrier

Foto: Marianne Hiljding

En uppfödare i Umeå, Sweden

Ulrika G-Bergmark
 Pärönvägen 32
 904 36 UMEÅ
 Sweden

Tel: 090-14 66 45
 Mobil: 070-367 57 07
 E-mail: info@macnallys.se
 Hemsida: www.macnallys.se

Våra Glenar

NORDV-03, FINUCH
 SUCH, SV-00
 Knallåsen's Fylgia
 Kallas "Trixie"
 Född: 1999-12-04

NORDJV-03
 SUCH, SV-04
 Mac Nallys Aedin
 Dotter till Trixie
 Född 2002-12-06

Vårat senaste tillskott
 Englands importen
 Glenwellieka Rufus
 Kallas för "Tristan"
 Född: 2005-12-16

Info om valpar och valpplaneringar hittar du på vår hemsida

IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER

KENNEL
GLENDUFF'S

INGELA RYHEDE
GRÖNDALSVÄGEN 152E
11768 STOCKHOLM

070 – 558 65 69
ingela@glenduffs.com
www.glenduffs.com

